

โลกทางเลือก

Alternative World



# ชุมชนวังตะกอก

วิถีวัฒนธรรม...ริมสายน้ำหลังสวน

โดย พงศา ชูแนม คณะทำงานภูมิภาค-ภาคใต้

Wang Takor Community

A cultural way along Lang Suan stream

By Pongsa Chunam, a southern working team





ชุมชนวังตะกอก่อร่างสร้างความเข้มแข็งด้วยการปลักต้นไม้ หั่นไม้กับกระแสบริโภคนิยมของนายประวิทย์ ภูมิระวี หรือ “กำนันแคว็ด” แกนนำชุมชนร่างยักษ์ ผู้รวบรวมให้เกิดความร่วมมือของคนในตำบลเพื่อสร้างพื้นที่สีเขียวขึ้นตั้งแต่ในใจของตนเอง ขยายมาสู่การปลักต้นไม้ทั่วทุกพื้นที่ว่างของตำบลวังตะกอก ธารรงค์เล็กล้าสัตว์ และการปลักต้นไม้เพื่อเป็นสวัสดิการชุมชน จัดทำธนาคารต้นไม้ และโครงการ “ทำความจริงให้ปรากฏ” โดยใช้เทคโนโลยีถ่ายทอดให้เห็นภาพงานอนุรักษ์ที่เป็นรูปธรรม

“เรือยาวประเภท 32 ฝีพาย ชื่อตั้งแห่งลุ่มน้ำหลังสวนของวัดสมุทเขตตาราม ของตำบลวังตะกอก เทียบอยู่สายน้ำซ้ายกับเรือยาวของเทศบาลเมืองหลังสวนกำลังเทียบสายน้ำขวา การแข่งขันกำลังเริ่มขึ้นเดี๋ยวนี้นะครับพี่น้อง”

A well-knitted Wang Takor community, led by a giant-bodied core leader Pravit Bhumiravi, widely known as “Kamnan Kwed”, has thrived on communal collaboration for several decades. Kamnan Kwed, the chief of the Tambon, has played a pivotal role in cultivating a seed of green souls among all members of the community. Wang Takor is now nestled in the green canopy where a wide variety of trees providing shady and cool areas for the passers-by, regarded as a part of community’s welfares. A No-hunting campaign and a tree bank project have also been implemented. On top of everything, the “Revealing the Truth” project is activated in an attempt to disseminate a broad range of conservative works to the public in a more tangible way.

“A long boat with 32 oarsmen of Lang Suan river basin belonging to Samuthakettaram temple of Tambon Wang Takor was staying on the left side of the river while its opponent under the Lang Suan Municipality was berthing on the opposite side. The longboat racing was about to kick off in a minute.”





เสียงพาทย์การแข่งขันเรือตามแบบฉบับสากล (สายน้ำไทย) ดังกระหึ่มริมสายน้ำหลังสวน ผู้คนใจระทึกกึกก้องตึกตัก งานนี้ส่งแรง เทใจมาช่วยกัน แน่นนอน การลงขันเดิมพันก็ไม่ใช่น้อย และนี่เป็นวิถีการแข่งขันอันเป็นสายเลือดคนลุ่มน้ำหลังสวน

แม่น้ำหลังสวนก่อกำเนิดจากป่าต้นน้ำบนสันคาบมหาสมุทรมลายู บริเวณอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร สันปันน้ำบนเขาสูงเทือกเขาภูเก็ท กรีดแบ่งน้ำจากผืนฟ้าที่ตกชุกกว่า 4,000 มม. ต่อปี ให้รินไหลไปหล่อเลี้ยงทั้ง 2 มหาสมุทร ได้แก่ อ่าวไทยและทะเลอันดามัน ในด้านตะวันออก กระแสสายน้ำไหลเชี่ยวไปตามหุบเขา เลี้ยวเลาะผ่านผืนป่า เรือกสวนอันกว้างใหญ่เป็นลำน้ำที่มีตลิ่งสูง น้ำไหลจากป่าต้นน้ำเร็วแรง แล้วค่อยๆ ทอดตัวอย่างสงบ อยู่บริเวณตอนกลางของกลุ่มน้ำหลังสวนอันเป็นบริเวณที่สายน้ำคดเคี้ยว อย่างเกรงว่าจะถึงทะเลแล้ว จะไร้คุณค่าความหมาย ทำ ทอน คุ้ง วัง จึงวางตัวอยู่พร้อมกับความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารจากป่าต้นน้ำมาสงบนิ่ง ณ ท้องทุ่งริมธารอันกว้างใหญ่ จึงเป็นแหล่งก่อเกิดอารยธรรมและสืบทอดวิถี ภูมิรัฐ ผู้รุ่นต่อรุ่นมาเนืองนานเกินพันปี ชื่อบ้านนามเมืองของชุมชนบริเวณนี้จึงนำหน้าด้วยวัง เช่น วังตะกอ ฯลฯ

ากชีวิตและวิถีที่เบื่องหลังเป็นป่าเขาแสนอุดมสมบูรณ์ สายน้ำมาทอดตัวนิ่งสงบราวกับยอมคารวะ และเกื้อหนุนจิตวิญญาณให้มนุษย์อยู่ร่วมกับสายน้ำ ป่าเขา และท้องทุ่ง เสมือนมนต์เพลงครุโนราห์สะกด พลันเปลี่ยนไปอย่างฉับไว ราวเสียงทับโนราห์เร่งจังหวะ ห้วงเวลากว่าพันปี กับ 30 ปีแห่งการเปลี่ยนแปลงเสมือนเดินอยู่อย่างสงบกว่าร้อยก้าวแล้วพลันมาสะดุด 1 ก้าว หรือประมาณว่าชุมชนนี้แสดงนาฏศิลป์โนราห์มา 2 ชั่วโมงด้วยความสวยงาม োলংการพลัน 1 นาที มาสะดุดลง จากชีวิตวันนี้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ป่าเขาเคยรกรัง อุ่มน้ำอุ่มฝนมานาน หดไปใน 1 นาที สายน้ำไหลเชี่ยวกลับกริตร้องและตัวโตไหลอย่างรวดเร็วและรุนแรงถึงถะถันเกินคาดคิด ชั่วโมงหนึ่งสายน้ำที่เคยสงบ รุกคืบกลืนกินพื้นที่ทั้งตำบลจมอยู่ใต้สายน้ำ 30 ปี ในกว่าพันปีที่ผ่านมา เท่ากับ 1 นาที ใน 2 ชั่วโมงเท่านั้น แต่ทุกอย่างเกิดขึ้นและเป็นจริง

A moderator's entertaining reporting of the long boat racing event in a universal style reverberated through a bend of a river. Excitement ran high as the race began. The cheers of the crowd could be heard a mile away and undoubtedly spectators placed a high bet on the spectacular race. A longboat racing festival has been an integral part of Lang Suan locality for ages.

Lang Suan river originates from the water source forest on the ridge of the Malay Peninsula covering the area of Phato district in Chumphon province. A watershed on the Phuket mountain range diverges rainwater with an amount of 4,000 mm. per year to feed the Gulf of Thailand and the Andaman Sea in the eastern part. Rapid outflow navigates through labyrinthine ravines and forest patches down to the vast plantations. The runoffs from the water source forest flow swiftly and then stay calm at the middle of Lang Suan stream which is the meandering part of the river as if it is afraid that it will be useless if flowing down into a sea. Then Ta, Ton, Kung, and Wang tributaries are settled down in serenity near an abundant and ample field serving as a cradle of local civilization dating back more than a thousand year ago. The names of those communities in the vicinity always begin with the word "Wang" like Wang Takor, to name a few.

Life scenarios, local way of life, verdant mountainous forest, and placid watercourses all inspire humans to live in harmony with the natural kingdom as if they are hypnotized by a holy song of a master Norah. Then the winds of change swept through the sleepy hamlet as if the rhythm of a Norah song is highly accelerated. Over a thousand year ago and throughout the three decades of changes, it is literally like villagers walking in peace a hundred steps and then stumbling upon one step and falling down. Similarly, it seems that this community has gracefully performed its traditional Norah for two hours and then the regional art is all gone in a minute. Today's life sceneries of Wang Takor community are completely changed. The once verdant forest that retains rainwater over years is incredibly vanished within a blink of an eye.

Crystal clear water screams loudly and turns turbulent. The once tranquil watercourse ruins and completely swallows the entire community overnight. A thousand year of civilization is equal to only one minute

พื้นที่กว่าหมื่นไร่ เป็นที่ราบริมแม่น้ำ ท้องทุ่ง เรือกสวน ริมภูเขาของตำบลวังตะกอก เป็นแหล่งอารยธรรมอันยาวนาน ของลุ่มน้ำหลังสวน เคยสืบทอดวิถีการอยู่กับน้ำ กับป่า กับท้องทุ่ง เรือกสวนไโร่นามานานนัก ได้ประสบกับการ เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ทั้งทางสิ่งแวดล้อมและสังคม ชุมชน ชาววังตะกอกที่เคยสงบสุข ได้รับการรบกวนจากภัยธรรมชาติ อย่างไรก็ดีความปรานี และประหนึ่งว่าไร้ความเป็นธรรม เพราะ ภัยที่เกิดขึ้นหนึ่งชาววังตะกอกไม่ได้เป็นผู้ก่อขึ้น ภัยจากการบุกรุก ทำลายป่าต้นน้ำของแม่น้ำหลังสวนส่งผลกระทบต่อชุมชนวังตะกอกอย่างสุดที่จะหลีกเลี่ยง

หลายครั้งหลายครา โดยเฉพาะพายุไต้ฝุ่นซีต้าปี พ.ศ. 2540 เป็นเสมือนคำตวาดเตือนครั้งสำคัญ และ บทลงโทษก่อนซำรุ่งแรง วังตะกอกจมอยู่ใต้น้ำนานหลายวัน ความเจ็บปวดกรีดร้าวหัวใจและจิตวิญญาณ ผู้ที่ตระหนักรู้ถึงการรับผิดชอบบ้านเมือง

การบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัดในตำบล สร้างความแห้งเหือดให้กับสายน้ำน้อยๆ ในตำบล จนแทบหมดสิ้น น้ำจากยอดเขาไหลลงมาพร้อม ตะกอน และสารเคมีลงสู่ชาววังตะกอกเอง อีกทางหนึ่ง

ชุมชนชาววังตะกอกยังต้องประสบกับมรดกทาง วัฒนธรรมการก้าวกระโดดเข้าสู่การพัฒนา สู่อสังคมนิยม ทั้งความเหลวแหลกของสังคมให้ต้องรับภาระ ไม่ว่าจะภัยร้าย ยาเสพติด มือปืนรับจ้าง การรุกรานกวันซื้อที่ดินของนายทุน การสร้างมลพิษจากการก่อตัวของตลาดและชุมชนเมือง และ รวมถึงภัยการเมือง ที่เข้าแทรกจนทั้งตำบล รวจะแตกสลาย ไปต่อหน้าต่อตา จนผู้เฒ่าผู้แก่ของชุมชนแห่งนี้ งงงันกับ สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในช่วงชีวิตพวกเขา

“ประวิทย์ ภูมิระวี” ปรากฏกายขึ้นในฉากละครชีวิตของ ตำบลวังตะกอก ในตอนกำลังล่มสลาย ในฐานะกำนันตำบล วังตะกอก เขายืนอยู่บนซากปรักหักพังทางสังคม รวกับชุมชน นี้ร้างจากสังคมอุตสาหกรรมมาใหม่ๆ ชาววังตะกอกเห็นเงา ทะมึนดำทาบกับแผ่นดินวังตะกอกของชายร่างสูง โย่งใหญ่ และดูเหมือนแก้ว ตัวเอกของจอหนังตะลุง เบื้องหน้าของเขา เขาคือ “กำนันแคว็ด” คนที่รู้จักมองเห็นปัญหา มองหาจุดยืน ให้ชาววังตะกอก ด้านกระเสการล่มสลายของสังคม ทรัพยากร และเศรษฐกิจทุนนิยม

ชุมชนวังตะกอกจึงเริ่มมีจุดยืนหนักแน่น มันคง เหมือน ร่างยักษ์ของ “กำนันแคว็ด” จุดยืนในการคิดว่า “ต้องวางแผน ในการจัดการชุมชนที่มีเป้าหมายอยู่ที่ตำบล ให้คิดถึงคน หมู่บ้านเป็นศูนย์กลางชุมชนเป็นเจ้าของ” แล้วทั้งกำนันแคว็ด และแกนนำทั้งตำบล ก็หาเรื่องราวการต่อสู้มาใส่คนและตำบล

in two hours at the peak of social catastrophe. But everything truly happens and it's all real.

More than 10,000-rai of a plain along the river, the vast field, and orchards nestled in the mountain ranges of Tambon Wang Takor have long been a cradle of civilization of Lang Suang basin. People's way of life has long been interwoven with water, forest, field, and plantation for several centuries. But now the community is severely bombarded by social and environmental changes. The once serene Wang Takor is mercilessly and unfairly punished by Mother Nature. What saddens is that villagers are not the real culprit. Over exploitation of the natural arena and endless deforestation from outsiders inevitably takes its toll on the cataclysm of Wang Takor community.

The great disaster caused by the Tropical Zeta Storm in 1997 was like the prior warning and a bit harsh penalty. Wang Takor was submerged for several days. Pains etch a heart and soul of those villagers who love their own motherland.

Endless encroachments into the water source forest in Tambon Wang Takor also results in the dried-up streams. Worse still, water running from the top of mountains sweeps piles of muddy deposits and chemicals down to the community.

The situation is aggravated as members of the community have to encounter with a problem of cultural disintegration owing to the leap-frog development. Besides, they are persistently threatened by a string of social problems like drug trafficking, prevailing hired gunmen, a rush-purchase of land by many investors, and pollutions caused by the continuous expansion of city markets and communities. On top of that, political threats also penetrate through the entire locality. The elderly of the community are astonished by what is happening in their community.

“Pravit Bhumiravi” turns up amid the vibrant life scenarios of Tambon Wang Takor in the wake of community's crumble. As the chief of the Tambon, he is standing on the community's ruins that look exactly like a freshly deserted industrial zone. Wang Takor residents see a black towering shadow of a giant, robust man who resembles Kaew, a leading character of a traditional shadow puppet show. In front of the black shadow stands “Kamnan Kwed”, a man who has a way of looking at things. He always takes a different yet pragmatic stance for the benefits of his people. He strongly opposes to social crash, over exploitation of natural resources, and capitalism.

The communal standpoint is now strong and stable like a robust body of Kamnan Kwed. Their clear-cut standpoint is “to make a systematic management plan for

บนความเชื่อวรากของสังคมที่เหยียดหยันว่า...กำหนดชีวิต...  
 มึงเป็นใคร กล้าได้อย่างไร ถึงมาขวางกระแสทุนนิยม  
 ขวางความเชื่อหลักของสังคมการเมืองปัจจุบัน

**S** ระบบการคิด ระบบการเกษตร การผลิต การเมือง  
 ระบบการวางแผน ระบบการป้องกันตนเอง  
 ของสังคมชาววังตะกอก อยู่ในภาวะเรื่อง  
 ที่หนักหนาสาหัส เนื่องจากเป็นสังคม  
 ชายขอบเมือง และต่อเนื่องกับป่าเขา โดยปกติ  
 จะเป็นดินแดนมั่วสุมของภัยร้ายทั้งหลาย

ปี พ.ศ. 2541 เริ่มรณรงค์เรื่อง “ปลูกป่า คืนชีวิตให้  
 แผ่นดิน” เนื่องจากปัญหาการเช่าที่ในวัดสมุทรเพชรตาราม  
 เพื่อปลูกผักในฤดูแล้ง จึงแก้ปัญหาโดยอนุญาตให้ผู้เช่า  
 ปลูกผักได้ต่อไป แต่ต้องช่วยดูแลต้นไม้ที่ชาวบ้านในตำบลปลูก  
 ปีแรก ไม้ที่ปลูกคือ ไม้ตะเคียน ในพื้นที่ 7 ไร่ รอบพื้นที่วัด  
 ตอนแรก มีทั้งคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่เมื่อทำไปได้  
 3 ปี ผู้เช่าที่ปลูกผักก็หันมาช่วยกันปลูกต้นไม้จนเต็มพื้นที่

ปี พ.ศ. 2551 รณรงค์เรื่อง “ทำความจริงให้ปรากฏ” เป็น  
 การนำผลกระทบของการรุกป่ามานำเสนอต่อชุมชน โดย  
 การสำรวจป่าร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้พบว่า มีผู้รุกป่า 340 ราย  
 มีการตรวจสอบสภาพพื้นที่ และทำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ  
 เพื่อไม่ให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มเติมและสร้างเป็นข้อตกลง  
 ร่วมกัน โดยมีนายอำเภอหลังสวน กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และ  
 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ร่วมประชุมเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน เป็น  
 รูปแบบของการสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน โดยการสร้าง  
 ข้อตกลงที่ได้มาจากการประชุมประชาคมตำบลร่วมกัน

the community in which people are the heart of the  
 community”. Then the headman and other core leaders  
 stimulate all villagers to stand up and fight for their own  
 community amidst a look of disdain from the mainstream  
 society...“Kamnan Kwed” ...who are you? How dare you get  
 in the way of capitalism? How dare you speak against the  
 social and political mainstream belief?”

Ineludibly, the thinking, agricultural, production,  
 politic, planning, and self-prevention systems of Wang Takor  
 people now are in great jeopardy because Wang Takor is  
 the marginal community hidden in the mountainous area,  
 easily serving as an evil den of all threats.

In an attempt to solve the problem of a rental land  
 in Wat Samutphetchtaram used for cultivating  
 vegetables during the dry season, the headman and  
 his supporters then launched a campaign  
 “Reforestation : Giving a New Lease of Life to the  
 Infertile Land” in 1998. The tenants can still practice their  
 agriculture as usual on one condition that they have to  
 help take care of all trees planted by villagers in the  
 compound. In the first year, *ton takien* (a large timber tree)  
 were planted on 7-rai land around the temple. At the  
 beginning, there were both supporters and opponents.  
 Three years passed and now all tenants are more than  
 willing to join the crusade of growing trees. Soon the temple  
 turns to be the spiritual greenery.

In 2008, the core leaders initiated “Revealing the Truth”  
 project to present the impact of forest invasion to the  
 public. According to their survey done with the forest  
 officials, it reveals a shocking fact that a number of those  
 who encroach the reserve forest soars to 340. The survey





**ปัญหาเกษตรเชิงเดี่ยว** ชาววังตะกอกจำใจโค่นต้นมังคุดที่มีอายุ 80 ปี มาเริ่มปลูกปาล์มน้ำมัน เสมือนเริ่มต้นชีวิตใหม่ตอนอายุ 60 ปี แต่กำนันแคว็ดและเครือข่ายธนาคารต้นไม้ส่งเสริมให้ปลูกต้นตะเคียนทอง จำปาทอง สร้างป่าผสมกับสวนปาล์มสู่การสร้างความปลอดภัย มั่งคั่ง และความยั่งยืนใหม่

**ปัญหาหนี้สิน** ชาววังตะกอกสร้างร้านค้าชุมชน และสร้างป่าสวนรวม 65 ไร่ หวังว่าวันหนึ่งปริมาณต้นไม้จะมีมูลค่าพอแก่การชำระหนี้รวมของตำบลราว 147 ล้านบาท ได้อย่างง่ายดาย ชาววังตะกอกฟื้นคืนระบบนิเวศของคนทั้งตำบลให้อื้ออานวยแก่คนวังตะกอกและคนทั้งโลก โดยความเชื่อว่าระบบนิเวศฟื้น เศรษฐกิจสังคมฟื้น

**ปัญหาขาดแคลนอาหาร** ชาววังตะกอกเลี้ยงสัตว์ หมู วัว ปลา เพาะเห็ดด้วยตัวเอง และชำแหละหมูขายในชุมชน ให้เห็นว่าเป็นการปฏิวัติการพึ่งตน

ชาววังตะกอกจะนำชุมชนของเขาสู่สังคมเป็นสุข ที่คนรู้จักตัวเอง จึงร่วมกันนำพาชีวิตหนีจากภัยการล่มสลาย ไปสู่สิ่งที่พึ่งพึ่งตน

**หากกลับมาถอดรหัสฉากชีวิต ในนาทีสุดท้ายของเรื่อง** พบว่า ชาวชุมชนวังตะกอกได้ใช้ “ศาสตร์” จัดการชุมชน ดิน น้ำ ป่า ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัว ที่เคารวะและเลียนแบบวิถีธรรมชาติ ฯลฯ จึงอยู่รอดและก้าวข้ามพ้นการล่มสลาย แม้มีฉากเบื้องหลังเป็นการล่มสลายครั้งสำคัญของมหาอำนาจอเมริกา

“ตีห่างออกไปแล้ว ห่างออกไปแล้วครับ เรือ 32 ฝีพายของลูกเจ้าแม่หัววัดสมุหเขตตาราม ของตำบลวังตะกอกนำห่างเรือจากเทศบาลหลังสวนไปแล้ว ดี ดี ดี หนี หนี หนี ไปสุดตัวแล้วนะครับ นายหัวกำลังขึ้นโขงชิงธง”

เสียงพากย์ยังกึกก้อง ร่วงสูงโย่ง หัวเกรียน กำนันแคว็ดเดินโคลงเคลงไปมากับเสียงหัวเราะร่วน พร้อมกลุ่มคนนักเลงโนราห์ นั่นคือแกนนำที่มีจุดยืนเป็นของตนเอง ด้วยสายตากวัดไกวเหมือนไม้พายเรือยาวในสนามแข่งขัน เป็นจอมยุทธ์ไร้กระบวณท่ากำลังนำพาสังคมก้าวหนีข้ามการล่มสลายของสังคมทุนนิยม...เหมือนเรือยาวของตำบลวังตะกอกที่รุกฝีพาย

**หนีหลุดจากลำนํ้า ขึ้นโขงชิงธงพอเพียงพึ่งตนเอง... และพอตัว**

**A problem of drinking water :** Wang Takor people who once had to buy drinking water from the market now are able to produce their own water for household consumption and other communal charity causes, just like an ideal society thriving on sharing and caring.

**A landless problem :** Wang Takor people are unanimous to give their deserted land and chip in their money to build a house for homeless, good, and diligent villagers to maintain equality in the community.

**A problem of mono-crop agriculture :** Wang Takor people are a bit unwilling to cut down their 80-year-old mangosteen trees to make room for palm trees because it is like they have to start their new life at the age of 60. However, Kamnan Kwed and the tree bank network encourage villagers to plant *ta kien thong* (Iron Wood) and *jampathong* intermixing with palm trees for sufficient, prosperous, and new sustainable life.

**A problem of debt :** Wang Takor people establish communal stores and build a public forest on 65-rai land in the hope that one day a number of trees will have an equal value to their debt worth about 147 million baht and when that happens they can discharge their debt. On top of that, they also restore an ecological system in their own community to save Wang Takor people as well as people around the globe with the strong belief that an ecological system can help revive economical and social crisis.

**A problem of food shortage :** Wang Takor people raise pigs, cows, and fish and also engage in mushroom growing. They also sell pork in their community. Their brand-new life clearly reflects self-reliant revolution.

Wang Takor people are now committed to take their community to the healthy and happy stage in which villagers know better about their root. They fully exert their energy to lead their boat of life to steer clear of social collapse and head to a self-reliant path instead.

**If decoding their life scenarios,** we will see that Wang Takor people heavily rely on several “sciences” when it comes to the handling of their own community, land, water, and forest. They wholeheartedly follow a footstep of His Majesty the King and his self-sufficiency philosophy which respects and imitate the natural ways. That is why their community can survive through hardships and overcome a state of social disintegration, though the backdrop behind their vibrant life appears the unprecedented collapse of the powerful country like America.

“A long boat of Look Jao Mae Hua Wang, Wat Samutphetchkettaram, Tambon Wang Takor, left its competitor far behind. Jump, Jump, Jump, go, go, go, Yeah! They can make it. A leader of a team was climbing up the prow to get a flag hung above a finish line.”

The moderator's echoed voice filled the air as the tall and giant body of Kamnan Kwed who wears a closely cropped hair staggered around happily. He made a stop and laughed out loud with a group of Norah masters – the core leaders who have their firm standpoint. Their eyes glance around quickly like speedy paddles of a racing boat. They are like the skilful fighters who are on their mission to lead their community out of the trap of capitalist imperialism...exactly like a long boat of Tambon Wang Takor in which all oarsmen fully exert their energy to speed up their velocity.

**“So they can steer clear of all threats and reach a finish line...sufficiently and self-reliantly.**



**ชื่อชุมชน :**

ชุมชนตำบลวังตะกอก ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร

**ผู้ประสานงาน :**

นายประวิทย์ ภูมิระวิ กำนันตำบลวังตะกอก โทร. 08-4838-8136

**พื้นที่ในการดูแล :**

**ประกอบด้วย**

- พื้นที่ป่าอนุรักษ์จำนวน 4,000 ไร่
- พื้นที่ป่าสาธารณะในแต่ละหมู่บ้านที่ชาวบ้านร่วมกันปลูกต้นไม้จำนวน 420 ไร่
- พื้นที่ป่าในพื้นที่ทำกิน

**ประชากร :**

13 หมู่บ้าน ประชากร 11,000 คน 1,600 ครัวเรือน

**กิจกรรม :**

- “ธนาคารต้นไม้” เพื่อชักชวนและสร้างความเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้จากการปลูกต้นไม้อันเป็นหลักประกันให้กับชีวิตในอนาคต
- การปลูกต้นไม้ในสาธารณะ และในพื้นที่ทำกินของแต่ละคน
- การปลูกผักสวนครัวไว้กินเอง การทำปุ๋ยชีวภาพ การเลี้ยงหมูหลุม
- ศูนย์เรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- กลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน
- โครงการทำความจริงให้ปรากฏ เป็นการนำผลกระทบของการรุกล้ำมานำเสนอต่อชุมชน โดยการสำรวจพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และสร้างข้อตกลงร่วมกันเพื่อป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มเติม และสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน
- การสร้างบ้านให้กับผู้ด้อยโอกาส

**ผลสำเร็จ :**

- เกิดแนวคิดและการปฏิบัติร่วมกันทั้งตำบลเรื่องการปลูกป่าและฟื้นฟูป่า
- มีการใช้เทคโนโลยีในการทำงานเพื่อสร้างการยอมรับ เช่น การทำแผนที่ด้วย GPS เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเรื่องโฉนดที่ทำกินและพื้นที่ป่า

**The name of community :**

Tambon Wang Takor Community, Wang Takor sub-district, Lang Suan district, Chumphon province

**Coordinator :**

Mr. Pravit Bhumiravi, chief of Tambon Wang Takor  
Tel. 08-4838-8136

**Areas under supervision including :**

- The conservation forest covering about 4,000-rai plot of land
- The public forest in each village where villagers join forces together to grow trees, covering about 420-rai plot of land
- The forest land used for cultivation

**Population :**

13 villages, 11,000 villagers, 1,600 households

**Activities :**

- “Tree Bank” aiming at encouraging villagers to grow trees and creating a better understanding among villagers on the benefits of growing tree project which can ensure their future security
- Growing trees on the public and the individual's cultivation lands
- Engaging in horticultural practices, producing organic fertilizer, and raising pigs
- Establishing the Self-sufficiency Learning Center
- Establishing savings groups in all villages
- Initiating the “Revealing the Truth” Project to present the impacts of forest invasion to the community. The working team surveys the entire forest with forest officials and establishes the regulations to prevent further encroachment and maintain unity in the community
- Building houses for the underprivileged

**Achievements :**

- A concept of reforestation and forest rehabilitation is widely adopted in all villages
- A wide range of technologies is applied with the working processes to make them more acceptable such as making a map with GPS to solve the problem of cultivation land and forest conflicts